

- PRATS, Lluís; COROMINA, Lluís; MARZO, Manuel. *Informàtica aplicada a la gestió empresarial: Casos pràctics orientats a aplicacions empresarials*. Girona: Documenta Universitaria, 2006 (2a ed.). 100 p.
- PUIG I DALMAU, Maria Rosa. *Salt, un poble - una cultura*. Girona: CCG Edicions, 2005.
- PUJOL I JUNCÀ, Rafel. *Impressions de muntanya*. Girona: l'autor, 2006. 336 p.
- Remuntant l'Onyar*. Girona: Ajuntament, 2006. 119 p.
- SACASAS I LLUÍS, Jordi. *Meteorologia i muntanya*. Barcelona: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2006. 141 p.
- SALVATELLA, Josep M. *Llibre de Sant Silvestre*. Figueres: Brau Edicions, 2005.
- SEGURANYES BOLAÑOS, Mariona. *Una visió artística de l'Empordanet: La pintura a Palafrugell entre els segles XIX i XX*. Palafrugell/Girona: Ajuntament/Diputació, 2006. 165 p.
- Steinlen: París 1900*. Madrid/Girona: Mapfre Vida / Caixa de Girona, 2006. 245 p.
- SURROCA SENS, Joan. *Els dies més grans: Propostes i textos per a un cerimonial civil*. Figueres: Brau Edicions, 2006.
- SWIFT, Jonathan [traducció de Francesc Franciscó-Busquets]. *Els viatges de Gulliver*. Girona: CCG Edicions, 2006. 372 p.
- TARRIDA, Quim. *Subherois*. Girona: Fundació Espais d'Art Contemporani, 2006. 30 p.
- Teatres de joguina: De l'entreteniment al col·leccionisme. Catalunya, segles XIX-XX*. Girona: Caixa de Girona, 2006. 55 p.
- TIMONEDA GALLART, Carme. *La senzilla d'aprendre*. Girona: CCG Edicions, 2006.
- VILA SUBIRO, Josep; VARGA LINDE, Diego [eds.]. *La futura llei de biodiversitat-patrimoni natural: Jornades de reflexió, participació i debat*. Girona/Barcelona: Documenta Universitaria / Universitat de Girona / Departament de Medi Ambient i Habitatge, 2006. 242 p.

Un repàs silencios al passat

FONT, I. (coord.)

Gent de Besalú

Arxiu d'Imatges de Besalú.
Ajuntament de Besalú, 2005.
123 pàgines, 103 imatges b/n.

El llibre *Gent de Besalú* dona tot el protagonisme a les imatges. Vol ser un repàs mut, directe i sense intermediaris a la vida popular de Besalú durant el franquisme. Amb només fotografies i retrats dels qui van viure un període en el qual es lluitava per recuperar la il·lusió de la quotidianitat, cada pàgina del llibre ens permet ser espectadors de primera fila de celebracions, festes, activitats, oficis i, en definitiva, dels instants del dia a dia que en molts casos oblidem en els llibres d'història; vol donar prioritat a les cares, expressions, moviments i mirades dels qui construïren una part de la història de Besalú.

Si seguim la dita popular «Una imatge val més que mil paraules», sens dubte una de les imatges que ens diuen molt més del que es pot observar a primer cop d'ull és la del grup de nois prenent les primeres *coca-coles*, l'any 1965. Coneixent el context històric general en què aquests nois prenen la seva primera beguda americana es podria dir que aquesta fotografia representa el punt d'inflexió a partir del qual la societat espanyola, en aquest cas la besalunenca, començà a

adquirir hàbits provinents de l'altra banda de l'Atlàntic, tan arrelats avui dia.

La imatge que ens explica el moment del canvi a Besalú, el moment a partir del qual el poble va obrir les portes a un nou futur i un nou camí, és la dels primers grups de turistes. Aquesta fotografia, presa al prat de Sant Pere l'any 1972, simbolitza el nexce entre el passat gris de l'època franquista i l'inici d'una nova etapa que ha fet de la població de Besalú una de les més concoregudes de la província de Girona.

Aquesta mirada muda al passat de Besalú ens recorda que no sempre va ser el que és, que els qui hi van viure no ho van tenir fàcil i que, tot i les dificultats de l'època, ens han deixat retrats de bons moments per compartir-los i recordar-los.

Els primers destinataris del llibre són els besalunencs de família, els quals hi podran trobar fotografies de la seva història personal i íntima, de la seva família, dels seus avantpassats. Els besalunencs nouvinguts hi podran reconèixer espais del Besalú actual que s'utilitzaven per a altres usos, tal com ens mostra la imatge de l'actual pujada Bernat Descatlar. Els qui han viscut de forma directa aquest període de la història en qualsevol punt de la província s'hi podran sentir representats en moltes ocasions, i possiblement els evoqui els seus propis records. I finalment,

per als qui no han viscut aquesta etapa, els recomano fer una ullada a aquestes fotografies, que constitueixen un repàs silencios per la història més recent, un petit homenatge als costums i a la història popular.

Marta Pi Vázquez

Una primícia extraordinària

FARJAS, Anna.

Desh, Pradesh

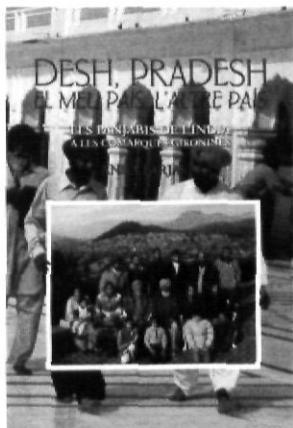
(El meu país, l'altre país).
Els panjabis de l'Índia a les comarques gironines.

Col·lecció Francesc Eiximenis, 7.
Diputació de Girona.
Girona, 2006.
212 pàgines.

Sabien que el Panjab és l'estat més pròsper de l'Índia? Sabien que en separar-se l'Índia i el Pakistan, el Panjab històric va quedar dividit entre els dos països? Sabien que el Panjab indi té unes dimensions semblants a les de Catalunya, però que en multiplica gairebé per quatre la població?

Tot això ho he après al llibre d'Anna Farjas, aquesta investigadora incansable que fa només tres anys ens va il·lustrar, amb sensibilitat i coneixement, a propòsit dels gambians que viuen a les comarques de Girona.

Hi he après això i moltes altres coses: que la majoria dels indis que viuen als nostres pobles i ciutats són pan-

jabis; que més de la meitat dels panjabis professen la religió sikh; que aquesta és la cinquena religió amb més practicants del món, tot i que es va fundar al segle XV; que a les comarques de Girona n'hi viuen més de 2.000, i que les ciutats on més n'hi habiten són Olot i Lloret de Mar.

Estem davant d'una primícia realment extraordinària. Quan l'autora va fer la seva recerca (entre els anys 2002 i 2003) no va trobar ni un sol treball sobre aquest grup humà a Espanya. Es tracta, doncs, d'una publicació pionera, on trobarem una feina de quantificació actualitzada i rigorosa, un esforç de descripció i explicació eficient i clar, i un exemple reeixit d'anàlisi i comprensió de la realitat.

El llibre de l'Anna Farjas vol mostrar-nos sobretot el procés d'adaptació dels panjabis a la societat catalana. Per això mira d'esbrinar les causes de la seva migració (recerca que la porta a parlar d'una vertadera comunitat transnacional, d'una diàspora

més que d'una migració) i de conèixer el seu context d'origen, el Panjab. A l'hora d'interpretar la seva inserció a les ciutats i pobles gironins, l'autora no dubta a afirmar que la religiositat és el factor d'identitat més determinant, i per això explica amb un cert detall els trets més rellevants d'aquesta religió tan desconeguda per a nosaltres, el sikhisme (tot i que segur que han sentit a parlar del Temple d'Or d'Amritsar, dels turbants que cobreixen uns cabells que no es tallen, o de la prohibició de menjar carn de tota mena o de fumar).

En fi, un llibre que és un vertader luxe, tant per l'edició (realment impecable) com pel contingut, un referent ineludible i imprescindible.

Xavier Besalú

Tot Sant Joan de Palamós

TRIJUEQUE I FONALLERAS, Pere.

La gent de Sant Joan (Vila-romà), 1562-1950.

Ajuntament de Palamós / Museu de la Pesca, 2006.

287 pàgines.

De llibres d'història local, n'hi ha de moltes menes. Bons i dolents. Interessants o rematadament avorrits. Autoritzats per a tots els públics o de consum més que restringit. La casuística és enorme. Hi ha historiadors que escriuen per al gremi i d'altres que ho fan

per als que no pertanyen a l'acadèmia. Uns amb traça, d'altres habilidosament incomprensibles. Com tota narració imposa, és una qüestió d'interessos i estils.

Qui conegui l'àmplia bibliografia de Pere Trijueque (www.palamos-santjoan.org) sap que l'historiador de Palamós no està per romanços. No és un diletant ni conrea el saló. Apropa la història a les persones (totes). Converteix la complexitat en senzillesa: un tret específic i peculiar de la seva personalitat i del seu treball. Manté el bon gust de la comprensibilitat. Deu ser una conseqüència del seu empelt científic, tecnològic i humanista. Alhora, Trijueque és un home de reptes sublins. El treball que ha fet a l'Arxiu Diocesà de Girona, amb Josep M. Marquès, n'és una prova més que convincent i sense parió.

Amb *La gent de Sant Joan (Vila-romà), 1562-1950*, l'autor ha liquidat el deute que havia contret després de la publicació de *La gent de la vila de Palamós, 1562-1950*.

Segons les seves pròpies paraules: «He fruit molt cercant dades i escrivint ratlla a ratlla, pàgina a pàgina, l'origen i les petites espurnes de la vida de molts veïns que ens han precedit. Però, malgrat tot, crec que he aconseguit extreure només un petit percentatge, només una pinzellada de la meravellosa història de Sant Joan, de Vila-romà».

L'autor peca de modèstia. El llibre és un homenatge que ha brindat a la vila de l'Ester, la seva muller, i la gent de Sant Joan els ho agrairem a tots dos per sempre. És una obra imprescindible, de referència. Sense data de caducitat. L'esperit de Sant Joan és la gent. Un poble d'acollida de famílies treballadores foranes: del país i d'arreu. El llibre ho demostra. Tal vegada per això els veïns i veïnes l'estimen tant. Palamós és una altra antropologia.

L'historiador ha passat el rasclo històric i demogràfic casa per casa. Una altra tasca de les seves: sense precedents. I no només en l'asèpsia de l'arxiu parroquial de Santa Eugènia de Vila-romà i el Registre Civil. Ha anat més enllà. Trijueque ha alternat, amb mestratge, l'estudi estadístic i genealògic de les famílies vilatanes amb la crònica del règim municipal, l'associacionisme, l'educació, els serveis públics o els masos.

Definitivament, Sant Joan ha trobat el seu historiador.

Carles Sapena